

Et animo, verbis tamen Et litteris assequi non possum;
fuit humanitatis tuae, quantulamcumque istam officij mei,
Et singularis, quae de te mihi est, opinionis, eamque publi-
cam testificationem à te acceptari: in hoc ne quid dissi-
mulem, me tibi summopere obstrinxisti, cum Et lucubra-
tiones meas, authoremque ipsum, vel inde tuo gaudere
patrocinio volueris, Et non parum lucis ab eo fonte, ni-
mirum ab Illustrissimopatrono clienti accedat. Liber
doctissimo tuo calculo donatus, munitusque, vel illustra-
tus clarissimo nomine, nihil habet haud dubie, quod ti-
meat ultra; censores quippe, quantumvis arguti Et cri-
tici, tuo facile iudicio stabunt, cum melius nancisci non
valeant; etsi forte aliqui, amulos inter, refragentur, tuâ
authoritate territi, non tantum obloqui, verumetiam
vel tantulum mutire verebuntur. Excipies igitur benignis
oculis, codicem istum, cum meam de illo fidem, tibi
ante aliquot dies oppigneratam, benignis auribus Et ami-
co vultu accipere dignatus fueris. Tibi demum persua-
deas velim, me tibi addictissimum vivere, Et nihil pra-
termissurum unquam, quod tibi gratum fore mihi com-
pertum sit. Scribebam Lugduni Kalendis Septembris
Aera Christiana anno M. DC. LXIX.

S Y N O